

Det Kongelige Kulturdepartement
Medieavdelingen
PB 8030 Dep
0030 OSLO

Deres ref:2010/00942 ME/ME2 DA:elt

Vår ref: 20110326/KAJ

Dato: Honningsvåg 01.04.2011

HØRINGSUTTALELSE FRA NORDNORSK FILMSENTER: KRITERIER TIL FORDELING AV MIDLER TIL REGIONALE FILMSENTRER

Viser til Kulturdepartementets forslag til kriterier for fordeling av midler til regionale filmsentre.

Dette høringssvaret er basert på ei innstilling gjort av NNFS administrasjon, vedtatt i styret i NNFS 31.03.2011

NNFS er i utgangspunktet positiv til at det utarbeides kriterier fordeling av departementets midler. Vi har, imidlertid flere synspunkter på de fordelingskriteriene som er skissert i departementets forslag.

- Departementet forslår to sett av kriterier, kvantitative og kvalitative. NNFS er av den oppfatning at det bør legges ned arbeid i å revidere måter disse kriteriene er definert på, og det bør legges inn arbeid med utforming av hva de skal innholde.

- Eventuelt: Slik forslaget foreligger i dag bør man utvide de kvantitative vurderingene og i størst mulig grad unngå å bruke de foreslåtte kvalitetsvurderingene. Som høringsinstans blir vi bedt om å kommentere fordelingsnøkkelen mellom de kvantitative og kvalitative kriteriene og deptet slår fast at "en betydelig del (av tildelinga) bør fordeles ut fra kvalitet." NNFS er altså uenig i denne vurderinga og vi ønsker i størst mulig grad å unngå de kvalitative vurderinger slik de i dag foreligger.

Faglig begrunnelse:

Det kan stilles spørsmål med om de kvalitative kriterier som foreligger i forslaget er gode kvalitetsmål. Både prisuttelling på festivaler, realiserte likestillingsmålsetning og realiserte barne- og ungdomssatsinger kan ses som kvantitative like mye som kvalitative vurderingskriterier. Skal kvalitative vurderingskriterier måle kunstnerisk kvalitet må det legges inn andre mer spesifikt kvalitative vurderingskategorier og samtidig mer operasjonaliserbare vurderingskriterier. Utvikling av vurderingskategorier for kunstneriske og andre kvalitetsmål er krevende. Det bør brukes tid på dette arbeidet der bransjeorganisasjoner som Filmreg involveres.

www.nnfs.no

Sikre regionalt mangfold og særegenhet

Forskjellen mellom de forskjellige filmsentrene er stor, dermed er også drifta og innrettinga på aktiviteten svært forskjellig. Det skal den også være hvis de enkelte filmsentrene skal fungere optimalt. Det kan dermed bli vanskelig å lage kvalitative kriterier som treffer likt. På samme tid er finansieringa fra Kulturdepartementet svært viktig for filmbransjen i Nord-Norge. Resultatet av slike kvalitetskriter kan dermed bli at filmsentre innretter drifta mot de aktivitetene og på de måter, som gir størst uttelling i deptet. For Nordnorsk filmsenter er dette særlig prekært. NNFS har et regionalt ansvar for den frie filmen i en region med en kompleks kolonial historie som gjør at grenser mellom det samiske, norske og kvenske er vanskelig å trekke og der taushet om en samisk fortid i stadig nye områder gjøres om. NNFS har et særlig ansvar for å ivareta fri kunstneriske artikuleringer fra en nasjonal minoritet (kvensk) – som har lovmessig beskyttelse og et urfolk hvis kulturelle autonomi er beskyttet gjennom Norges ratifisering av den internasjonale ILO-konvensjoner.

Utforming av kvalitetsvurderinger og kompetanseutvikling

Deptets forslag til kvalitetsvurderinger speiler sjølsagt de felt filmsentrene bør rette sin aktivitet inn mot, og departementet ser for seg å gjøre faglige og skjønnsmessige vurderinger ut fra de overordnede kriteriene for den nasjonale filmpolitikken i St.meld. nr. 22. I det forslaget som foreligger skal disse vurderingene gjøres på flere områder. Der man både skal telle antall priser samt se på planer og resultater på flere andre felt. Dette er absolutt ikke uproblematisk. Vi kan starte med å se på ett av feltene; kompetansearbeid. Kompetansearbeid drives på veldig forskjellige måter, også på måter som veldig dårlig lar seg beskrive både i kompetanseplaner og resultater.

La oss ta noen eksempler. På fiksjon har NNFS sitt store kompetanseprosjekt de siste årene vært en kortfilmkonkurrans som har gått over flere år. Denne konkurransen er lett å beskrive i en årlig rapport til Kulturdepartementet. På dokumentar derimot, har vi bestemt oss for å jobbe mye mer aktivt mot de enkelte produsentene basert på prosjektene deres. En aktivitet som er svært ressurskrevende, men som forhåpentligvis vil gi den uttelling vi ønsker. Denne aktiviteten er imidlertid vanskelig både å planlegge. Den er prosjektavhengig, altså avhengig av de prosjektene produsentene kommer opp med, og denne arbeidsformen er fleksibel og vanskelig å planlegge i forhåndsgitte kategorier. Men NNFS mener at denne arbeidsformen er best tilpasset forholdene i vår landsdel. Dagens høye aktivitet av dokumentarfilmproduksjon er et resultat av en spesifikk og tilpasset regional satsing. Men det er en aktivitet som ikke faller inn i de foreslåtte kategorier for kvalitative kompetanseaktiviteten. For å sikre den pågående produktive oppbygging av en regional filmbransje må vi i fremtiden fritt kunne gjøre slike vurderinger. Uten å skjelve til om aktiviteter gir oss for lite uttelling på Kulturdepartementets tildelinger.

Hvis vi holder oss til kompetanseutvikling vil behovene og dermed metodene for kompetanseutvikling være svært forskjellig i de forskjellige landsdelene. Der er også stor forskjell i den faglige sammensetninga av de administrative stabene i sentrene. Hvis et av sentrene sitter med stor kompetanse for eksempel på dramaturfaget vil det påvirke måten sentret driver sitt kompetansearbeid på. NNFS ønsker altså at sentrene fritt skal kunne vurdere sine egne og regionens bransje styrke og svakheter og at dette skal være

utgangspunktet for kompetansearbeidet, uavhengig av konsekvenser for økonomisk uttelling i Kulturdepartementet.

Operasjonalisering av kvalitetskriterier

Et av punktene er at deptet ser for seg at en skal telle antall priser på festivaler. De fleste som beveger seg i distribusjonsfeltet av film slås av antallet festivaler, særlig smale festivaler kun for særegne målgrupper for eksempel faggrupper. Mange av disse festivalene blir av bransjen vurdert som ikke viktige, men hvis antall priser faktisk skal være et kriterium for tildeling, vil vi nok kunne se at holdninga til og aktiviteten mot en del av disse festivalene vil endres; Uten at vi kan se at det er ei ønska utvikling.

På barn og unge-feltet er også praksis i de forskjellige sentrene ulik. I noen regioner som vår, fins der sterke barne og unge-satsinger utafør sentrene. Da er det tjenlig at for eksempel NNFS bruker deler av sine midler gjennom disse enhetene, og det er et poeng at vi i mange sammenhenger erkjenner disse enhetenes autonomi og lar dem ha initiativet i for eksempel planlegginga. Det blir da heller ikke lett for NNFS å legge slike planer fram for deptet.

Når det gjelder likestillingsaspektet er det blitt viktigst for NNFS den holdninga vi legger til grunn i vår jobb i hele filmfeltet. Forholdene er ofte for små til å sette opp spesifikke tiltak for likestilling, men vi har hatt god uttelling på å ha ei aktiv holdning til likestillingsarbeidet for eksempel i satsinger som kortfilmkonkurranser eller tildelinger for øvrig. Vi har for eksempel kunnet vise til ei relativ større uttelling for jenter i tildelingspolitikken, men vi har vært mye dårligere på spesifikke likestillingstiltak. Vi tror altså at vår likestillingspolitikk er tilpassa våre forhold. Det er fullt mulig å kvantitativt telle jentenes uttelling på søknader til NNFS, men da er vi altså over på rene kvantitative vurderinger. Og det bringer oss over til vårt neste hovedpunkt.

For vi mener at det er mulig å utvide de kvantitative vurderinger som deptet har foreslått.

Når det gjelder de kvantitative vurderingene foreslår Kulturdepartementet at en kun skal telle regionens folketall med ei vektning. Så sier lenger en lenger ned at en skal gjøre ” en kvalitativ vurdering av bransjens størrelse, styrke og profesjonalitet.” Vi mener at bransjens størrelse, styrke og profesjonalitet skal inn som ei utviding av de kvantitative vurderingene. Det er fullt mulig for et filmsenter å rapportere nøkkeltall fra bransjen i sin region. Slike nøkkeltall kan være antall filmarbeidere, antall produsenter og størrelsen på omsetninga til produsentene. Andre nøkkeltall vi mener er interessante er størrelsen på omsøkt beløp hos sentret, både når det gjelder utvikling og produksjon. Uttellinga for jenter som søker er også mulig å telle.

Men vi skal samtidig si at det å legge inn korrigeringer for antall produsenter og størrelse på produksjon har også ei bakside. På en eller annen måte må det legges inn føringer for å styrke de sentrene hvor produsentene er få og produksjonen svak. Vi mener i tillegg at en skal ta hensyn hvis noen av sentrene har programmessige særansvar.

Oppsummert tror vi altså at ei utviding av de kvantitative kriteriene er bedre enn kvalitative vurderinger slik Kulturdepartementet har foreslått. Så må en heller diskutere vektning, korrigeringer for svake produksjons miljø, og for eksempel nærhet til NFI.

Hvis grunnlaget for tildeling er den årlige rapporteringa til deptet, ønsker vi ikke at disse rapportene skal bli for omfattende. Det er fra Kulturdepartementet ikke sagt nøyaktig hvordan "Norsk Filminstitutt skal ha en rolle i beregning av tilskuddet etter kvalitetsvurderinger", men vurderinga må vel ta utgangspunkt i rapportering. Det er lett å tenke seg at ei rapportering etter disse kvalitetskriteriene kan kreve uønsket mye ressurser fra det enkelte filmsenter. Vi håper dermed at denne rapporteringa ikke skal bli en årlig foreteelse.

Med hilsen

